

Dosarul nr. 2rac-104/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. D. Sîrbu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, I. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Badrion Grup”, reprezentată de avocatul Dorian Pîcălău

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Universității Agrare de Stat din Moldova împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Badrion Grup” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată și

la cererea reconvențională a Societății cu Răspundere Limitată „Badrion Grup” împotriva Universității Agrare de Stat din Moldova cu privire la recunoașterea nulității absolute a actului juridic

împotriva deciziei din 17 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Universitatea Agrară de Stat din Moldova, casată parțial hotărârea din 10 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și emisă în această parte o nouă hotărâre

constată:

La 24 octombrie 2018, Universitatea Agrară de Stat din Moldova a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Badrion Grup” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că Universitatea Agrară de Stat din Moldova gestionează bunurile imobile amplasate în mun. Chișinău bd. Grigore Vieru 10.

A comunicat că în anul 2013, între Universitatea Agrară de Stat din Moldova și SRL „Badrion Grup” a fost încheiat contractul de locațiune nr. 47 a spațiului nelocativ cu suprafața de 55 m² din mun. Chișinău bd. Grigore Vieru 10, pentru organizarea unei săli pentru internet – 45,5 m² și prestarea serviciilor de imprimare – 9,5 m².

Conform pct. 3 din contractul de locațiune nr. 47 din 1 februarie 2013, plata chiriei anuală a fost stabilită în mărime de 42 192,54 de lei, care nu include taxa pe valoare adăugată. Chiria se achită lunar în rate eşalonate până la data de 30 a lunii următoare. Plățile pentru serviciile comunale, energia electrică, telefon ș.a. se achită lunar conform indicilor contoarelor, notelor de plată și calculelor organizațiilor respective. Plățile menționate nu sunt incluse în quantumul chiriei și se achită separat în termen de 15 zile din momentul prezentării conturilor respective de plată.

Totodată, a menționat că potrivit pct. 3.6 din contract, în cazul neachitării plăților în termenele stabilite de contract, se aplică penalități în mărime de 0,1 % din suma plății neachitate pentru fiecare zi de întârziere.

Prin acordul adițional din 10 iunie 2014, acceptat de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, contractul de locațiune nr. 47 din 1 februarie 2013, a fost prelungit pe perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2014.

Astfel, conform pct. 3 din acord, a fost modificat calculul plății pentru chirie, prin înlocuirea acesteia cu suma de 44 169,84 de lei.

Prin acordul adițional din 29 ianuarie 2015, acceptat de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, contractul de locațiune nr. 47 din 1 februarie 2013, a fost prelungit pe perioada de la 1 ianuarie 2015 până la 31 decembrie 2015.

Conform pct. 2 din acord, a fost modificat obiectul contractului, prin micșorarea suprafeței totale de la 55 m² la 35 m² cu următoarele tipuri de activități: sală pentru internet – 25,5 m² și servicii de imprimare 9,5 m².

Iar potrivit pct. 3 din acord, a fost modificat quantumul chiriei în conformitate cu prevederile Legii bugetului pentru anul 2015.

A comunicat că la 30 decembrie 2015, SRL „Badrion Grup” a solicitat rezilierea contractului nr. 47 din 1 februarie 2013, iar la 31 decembrie 2015, a fost semnat actul de predare-primire a spațiului nelocativ.

Cu toate acestea, SRL „Badrion Grup” nu și-a executat cu diligență obligația de achitare a plății prețului locațiunii și a serviciilor comunale, acumulând o datorie în mărime totală de 42 231,44 de lei.

A mai notat că la 20 august 2018, prin scrisoarea nr. 25-1205, SRL „Badrion Grup” a fost somată să achite datoriile pentru locațiune în mărime de 42 231,44 de lei, însă, somația a fost ignorată.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 886 Cod civil, capitolul III din contractul de locațiune nr. 47 din 1 februarie 2013, art. 166, 167, 168 CPC.

A solicitat încasarea de la SRL „Badrion Grup” în beneficiul Universității Agrare de Stat din Moldova a datoriei în sumă de 42 231,44 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei, SRL „Badrion Grup” a depus cerere reconvențională împotriva Universității Agrare de Stat din Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului cu privire la recunoașterea nulității absolute a actului juridic.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că potrivit datelor obținute de SRL „Badrion Grup”, în urma cercetărilor efectuate de către Inspekția de Stat în

Construcție, a fost emisă prescripția seria ISC nr. 0000291 din 11 martie 2014, în conformitate cu care Universitatea Agrară de Stat din Moldova a fost obligată să sisteze exploatarea blocului din mun. Chișinău bd. Grigore Vieru 10, în legătură cu starea lui avariata, în acest context fiind indicată obligația de a elibera spațiul nelocativ în termen de până la 1 mai 2015.

Despre acest fapt, Universității Agrare de Stat din Moldova i-a fost adus la cunoștință prin scrisoarea Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului din 15 aprilie 2015.

A remarcat că proprietar al bunului imobil din bd. Grigore Vieru 10 mun. Chișinău este Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, dar nu Universitatea Agrară de Stat din Moldova, motive din care Universitatea Agrară de Stat din Moldova urma să prezinte un document care confirmă faptul posesiunii imobilului dat în locațiune, inclusiv în sensul acordului dat de către proprietar.

A evidențiat că actele de locațiune sunt lovite de nulitate absolută, deoarece sunt efectuate prin derogare de la lege, cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor legale ce prevăd darea în locațiune a bunurilor imobile, atât de posesor, cât și de proprietar.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 199, 216, 217, 219, 220, 227, 228, 232, 286, 303, 304, 304¹, 304⁶, 513, 514, 516, 667, 878, 879, 903 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii reconvenționale, recunoașterea nulității absolute a acordului adițional din 29 ianuarie 2015 încheiat între Universitatea Agrară de Stat din Moldova și SRL „Badrion Grup”, pentru perioada 1 ianuarie 2015 - 31 decembrie 2015, privind locațiunea bunului imobil din bd. Grigore Vieru 10 mun. Chișinău, reziliat la 30 decembrie 2015, bunul imobil fiind predat la 31 decembrie 2015.

Prin hotărârea din 10 iunie 2020 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Universitatea Agrară de Stat din Moldova.

A fost respinsă ca neîntemeiată cererea reconvențională înaintată de SRL „Badrion Grup”.

În susținerea soluției emise, prima instanță a stabilit că din acțiunea depusă de Universitatea Agrară de Stat din Moldova rezultă că aceasta pretinde încasarea din contul SRL „Badrion Grup” a datoriei pentru chirie și serviciile comunale în cuantum de 42 231,44 de lei, iar în susținerea solicitărilor sale, a prezentat actul de verificare a decontărilor reciproce.

Astfel, din conținutul actului de verificare a decontărilor reciproce rezultă că datoria pretinsă spre încasare de către Universitatea Agrară de Stat din Moldova, s-ar fi format ca rezultat al neachitării de către pârâtă a facturilor de expediere a serviciilor în perioada 30 aprilie 2013 - 28 decembrie 2015, însă, la cererea de chemare în judecată nu au fost anexate copii ale facturilor respective.

Totodată, prima instanță a reținut că actul de verificare a decontărilor reciproce și descifrarea calculului pentru arendă și serviciile comunale, prezentate de Universitatea Agrară de Stat din Moldova, nu pot fi reținute ca probe pertinente,

concludente și admisibile care ar confirma existența datoriei SRL „Badrion Grup”, or actele prezentate sunt semnate unipersonal de către reclamantă.

Prin urmare, analizând înscrisurile probatorii administrate la dosarul cauzei în raport cu normele legale, instanța de judecată a constatat că acțiunea înaintată de Universitatea Agrară de Stat din Moldova este neprobată și, în consecință, urmează a fi respinsă.

Cu referire la acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Badrion Grup”, prima instanță a menționat că acordul adițional din 29 ianuarie 2015 încheiat între Universitatea Agrară de Stat din Moldova (locator) și SRL „Badrion Grup” (locatar) este valabil, nefiind constatate temeiuri de nulitate a acestuia, motive din care, acțiunea reconvențională depusă de SRL „Badrion Grup” urmează a fi respinsă.

Totodată, prima instanță a relevat că atât contractul de locațiune, cât și acordurile adiționale la acest contract, după ce au fost semnate de părțile contractante Universitatea Agrară de Stat din Moldova (locator) și SRL „Badrion Grup” (locatar), au fost coordonate cu Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, circumstanță confirmată prin semnătura aplicată de reprezentantul Ministerului pe fiecare act.

Prin decizia din 17 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Universitatea Agrară de Stat din Moldova, casată hotărârea din 10 iunie 2020 a Judecătoriai Chișinău sediul Centru în partea respingerii cererii de chemare în judecată depusă de Universitatea Agrară de Stat din Moldova și emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Universitatea Agrară de Stat din Moldova.

Au fost încasate de la SRL „Badrion Grup” în beneficiul Universității Agrare de Stat din Moldova datoria în mărime de 42 231,44 de lei și cheltuielile pentru achitarea taxei de stat în prima instanță în mărime de 1 266,94 de lei și 949,50 de lei pentru instanța de apel.

În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanța de apel având în vedere prevederile art. 372 alin. (1) și art. 119¹ alin. (2) CPC, a reținut că la cererea de apel motivată reprezentantul Universității Agrare de Stat din Moldova a anexat facturile fiscale Seria EWAB nr. 000089210 din 31 ianuarie 2015 în sumă de 5 714,59 de lei; Seria EWAB nr. 000112847 din 27 februarie 2015 în sumă de 4 962,55 de lei; Seria EWAB nr. 000141323 din 30 martie 2015 în sumă de 4 526,18 de lei; Seria EWAB nr. 000167334 din 29 aprilie 2015 în sumă de 4 943,56 de lei; Seria EWAB nr. 000196621 din 29 mai 2015 în sumă de 4 885,60 de lei; Seria EWAB nr. 000226606 din 30 iunie 2015 în sumă de 3 372,95 de lei; Seria EWAB nr. 000253543 din 31 iulie 2015 în sumă de 3 095,66 de lei; Seria EWAB nr. 000273828 din 26 august 2015 în sumă de 3 117,54 de lei; Seria EWAB nr. 000303180 din 30 septembrie 2015 în sumă de 3 170,74 de lei; Seria EWAB nr. 000329950 din 29 octombrie 2015 în sumă de 3 199,94 de lei; Seria EWAB nr. 000359552 din 27 noiembrie 2015 în sumă de 3 400,74 de lei; Seria EWAB nr. 000394557 din 28 decembrie 2015 în sumă de 3 614,77 de lei, care confirmă

datoria SRL „Badrion Grup” în temeiul contractului de locațiune nr. 47 din 1 februarie 2013.

Astfel, în total din facturile enunțate rezultă suma de 44 631,87 de lei, însă, din circumstanțele în care Universitatea Agrară de Stat din Moldova în cererea de chemare în judecată a solicitat suma 42 231,44 de lei, instanța de apel a conchis că urmează a fi admisă pretenția cu privire la încasarea sumei solicitate, or instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Instanța de apel a ajuns la concluzia că este întemeiată pretenția din acțiunea inițială privind încasarea datoriei, or pârâtul SRL „Badrion Grup” în temeiul contractului de locațiune nr. 47 din 1 februarie 2013 urma să achite chiria în termen și în cuantumul stabilit, în condițiile și în măsura în care se folosea de bunul care i-a fost transmis în locațiune de către Universitatea Agrară de Stat din Moldova.

Corespunzător, în circumstanțele în care Universitatea Agrară de Stat din Moldova a anexat la materialele cauzei actul de verificare a decontărilor reciproce și descifrarea privind calculul pentru arendă și servicii comunale pe perioada anilor 2013 - 2015 a arendașului SRL „Badrion Grup”, chiar dacă au fost semnate doar de Universitatea Agrară de Stat din Moldova, ulterior a anexat și facturile fiscale, instanța de apel a constatat că în speță se confirmă existența datoriei SRL „Badrion Grup” la chirie/serviciile comunale.

La 10 februarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Badrion Grup”, reprezentată de avocatul Dorian Pîcălău a declarat recurs împotriva deciziei din 17 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe sau remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului a invocat că în instanța de apel, Universitatea Agrară de Stat din Moldova a prezentat o serie de facturi de tip E-Faktură, invocând faptul că chipurile ele au fost expediate în adresa SRL „Badrion Grup”, fiind acceptate spre achitare, fapt ce a fost negat, atât în sensul perfectării, precum și primirii acestor facturi spre executare.

A menționat că facturile fiscale prezentate în Curtea de Apel Chișinău de către intimată nu conțin nicio ștampilă, fie semnătură a SRL „Badrion Grup”, cu excepția a doar câteva, pe care le-a recunoscut spre executare.

Acceptarea unor facturi, ce nu sunt negate în de către SRL „Badrion Grup” spre parvenire și executare, în lipsa unui act de verificare reciprocă, decontare al actului de verificare în acest sens, contravine atât legii, precum și normelor de contabilitate, Codului Fiscal, care indică la obligativitatea perfectării unor acte de contabilitate conform procedurii expres prevăzute.

Lipsa semnăturii și sigiliului deja vorbește de la sine despre faptul că serviciile au fost prestate în careva mod, mai ales, că prestarea acestor servicii nu este confirmată de careva alte documente.

Având în vedere prevederile art. 117 Cod fiscal și ordinului Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova nr. 118 din 28 august 2017, a menționat că aceste

acte normative indică concret la prezența facturii fiscale, dar nu la E-Facturi și obligativitatea îndeplinirii facturilor fiscale și reamiteria în cazul arendeii.

Reieșind din prevederile Legii contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15 decembrie 2017, a conchis despre acțiunile ilegale ale intimatului în sensul emiterii actelor primare și inclusiv reamiterii acestora.

Astfel, a considerat că instanța de apel a interpretat greșit norma de drept, în sensul aprecierii poziției Universității Agrare de Stat din Moldova, precum și probelor din dosar.

La 2 martie 2021, în adresa Universității Agrare de Stat din Moldova și Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SRL „Badrion Grup”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 17 vol. II), fiind recepționată de către destinatari la data de 5 martie 2021, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 19, 20 vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care Universitatea Agrară de Stat din Moldova și Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată la data de 16 decembrie 2020 la adresa electronică a reprezentantului recurenteii, avocatului Dorian Pîcălău, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 209 vol. I).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 10 februarie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Badrion Grup”, reprezentată de avocatul Dorian Pîcălău, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Badrion Grup”, reprezentată de avocatul Dorian Pîcălău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de SRL „Badrion Grup”, reprezentată de avocatul Dorian Pîcălău urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Badrion Grup”, reprezentată de avocatul Dorian Pîcălău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic